

CVIN-vergadering 20 augustus 1999; BVD-bijdrage aan agendapunt 3**GROEIEND ONGEDULD BINNEN DE MOLUKSE GEMEENSCHAP IN NEDERLAND****Inleiding**

Het oplaaien van het geweld op de Molukken heeft binnen de Molukse gemeenschap hier tot commotie geleid. Sommigen zijn er van overtuigd dat bij de recente onlusten, evenals tijdens die van najaar 1998 en voorjaar 1999, sprake is van een grote mate van regie en orkestratie. In de optiek van veel Molukse christenen in Nederland wil de Indonesische moslim-meerderheid, met steun van het leger, op Ambon en andere eilanden hun geloofsgenoten nog verder decimeren. Daarbij deinst men - met name het leger - er zelfs niet voor terug om de christenen tot in hun kerken te achtervolgen en af te slachten. Aldus het hier gevormde beeld. Nederlandse Molukkers schromen dan ook niet de termen 'zuiveringsactie', 'uitroeiing' en 'genocide' in de mond te nemen. De recente ontwikkelingen hebben in Nederland geleid tot een hervatting van de demonstraties, zoals die in het voorjaar plaatsvonden. Voorlopig beperkt men zich hierbij tot 'stille tochten' en picket-lines. Ook heeft men duidelijk voornemens om over enige tijd een delegatie naar Ambon te sturen om daar het verzet, zowel op politiek als op militair gebied, directer te helpen zich te organiseren.

Lobbyactiviteiten

Naast genoemde hervatting van demonstraties is, zoals gezegd, een zekere intensivering van het reeds bestaande politiek lobbywerk te zien, uitgesplitst in een Nederlandse en buitenlandse poot.

Het is de BVD gebleken dat nationaal wordt getracht een aantal burgemeesters van plaatsen met een grote Molukse vertegenwoordiging voor het karretje te spannen, om de problematiek bij minister Van Boxtel aan te kaarten. Het gaat daarbij niet om geldelijke steun maar veeleer om het verwerven van de toezegging, dat politieke druk op de Indonesische autoriteiten zal worden uitgeoefend. Tevens wil men op eigen gelegenheid doordringen tot het hoogste politieke niveau. Het lijkt er sterk op dat de leden van de Molukse gemeenschap in Nederland zich niet meer willen laten afschepen met gesprekken met (hoge) ambtenaren.

Ook zijn vertegenwoordigers van de Molukse gemeenschap internationaal actief. Afgevaardigden van de RMS zoeken toenadering tot NGO's zoals 'die Gesellschaft für bedrohte Völker' maar ook worden de Verenigde Naties en de Europese Unie benaderd. Daarbij zal worden benadrukt dat de onlusten op de Molukken geen etno-religieuze achtergrond hebben maar dat het hier een politiek conflict betreft, waarbij eerder in termen van separatisme en onafhankelijkheid moet worden gesproken.(1)

Dreiging

De aanhoudende onlusten op de Molukken en de - in Molukse optiek - blijvend lakse houding van de Nederlandse overheid hebben enkele, tot op heden ongeorganiseerde en mede daarom voorlopig onbekende, heethoofden doen besluiten het heft in eigen hand te nemen. Zo heeft men in de nacht van 16 op 17 augustus het gemeentehuis in

---

(1) Overigens is het de BVD bij verschillende gelegenheden gebleken dat de Molukkers op de eilanden zelf een 'onverbreekelijk deel van Indonesië' willen blijven. Het RMS-ideaal leeft daar nauwelijks. Dit tot groot ongenoegen van familie en kennissen in Nederland.

Moordrecht, alsmede het kanton-gerecht in Apeldoorn, bestookt met molotov-cocktails. Vooral bij laatstgenoemde object ontstond enige brand- en roetschade. In dezelfde nacht werd het gerechtsgebouw in Arnhem voorzien van de tekst '*Nederland, sluit uw ogen niet voor de Molukken*' en '*Belofte maakt schuld*'. Bij het Arnhemse gemeentehuis werden enige ruiten ingegooid.

Kort voor de acties werd een persverklaring⁽¹⁾ uitgegeven, waarin het grote ongeduld over het uitblijven van een politieke reactie van de Nederlandse autoriteiten wordt weerspiegeld.

Van het feit dat men zich de 'nom de guerre' **Vrije Zuidmolukse Jongeren** heeft toegeëigend gaat enige dreiging uit, aangezien deze naam direct kan worden gelinkt aan de acties in de jaren zeventig: de bezetters van de Indonesische residentie in Wassenaar (31 augustus 1970) noemden zich reeds zo. Mogelijk is met de keuze van deze naam sprake van een zekere mate van vereenzelviging met de activisten van toen. In dat geval kan worden gesproken van een zorgwekkende ontwikkeling.⁽²⁾

Binnenlandse Veiligheidsdienst, 20 augustus 1999

---

(1) Zie bijlage.

(2) Er zijn parallellen met vroeger. Vide onderstaand citaat uit een interview in de Haagsche Post tijdens de treinkaping in Wijster (december 1975) met Ettie Aponno, de voorzitter van de Vrije Zuidmolukse Jongeren. Hij zegt daarin onder meer: "*Ik heb een half jaar in New York gezeten als RMS-diplomaat. Toen al lobbyen in de VN-gangen. Ik maakte me geen enkele illusie, ik heb helemaal geen illusies. De RMS is werkelijkheid. Voor ons althans. Bikkelhard. Altijd ontkend door de arrogantie van de Nederlandse regering. En dat krijgen ze nu op hun brood. Dik gesmeerd*".

AAN

DE REDACTIE

PERSVERKLARING

Uitgevaardigd door Vrije Zuidmolukse Jongeren

Bestemd voor de nederlandse staat

Helaas zijn wij genoodzaakt om naar andere middelen grijpen om uw aandacht te krijgen.

Ondanks herhaalde verzoeken van molukse organisaties, gericht aan de nederlandse regering en volkvertegenwoordiging hebben wij zuidmolukse jongeren niet de indruk dat er naar ons geluisterd wordt.

Deze verzoeken zijn noodkreten | Noodkreten opdat de nederlandse regering met behulp van de Verenigde naties en de West Europese Unie stappen gaat ondernemen om de genocide op onze mensen op Ambon (Molukken) een halt toe te roepen.

Helaas hebben wij tot op heden slechts kunnen constateren dat de houding die Nederland heeft t.o.v. Kosovo niet hetzelfde is t.o.v. wat er nu op Ambon gebeurt.

Aangezien deze herhaalde fatsoenlijke verzoeken geen effect hebben zijn we nu gedwongen om op een andere manier uw aandacht hierop gevestigd te krijgen.

Vannacht zult u dat vanzelf wel merken. Op de dag dat Indonesië zoveel jaar bestaat zullen wij Nederland helpen herinneren dat zij wat betreft het molukse volk niet kan doen alsof haar neus bloedt |

Wij vragen Nederland nogmaals:

Grijp in, samen met uw westerse bondgenoten, op Ambon.

Deze volkerenmoord, uitgevoerd door indonesische militairen, moet ophouden.

Er moet uitgezocht worden wie de ware schuldigen zijn, niet alleen degenen die geschoten hebben, maar juist ook zij die de bevelen hebben gegeven.

Het Internationaal Gerechtshof zal de schuldigen moeten berechten.

Een Internationale interventie zal de veiligheid van de burgers moeten waarborgen.

w.g. Vrije Zuidmolukse Jongeren.